

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев2 2512/2019
08.10.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића и Данијеле Николић, чланова већа, у парници из радног односа тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Сања Териман адвокат из ..., против туженог „X Labor“ из Београда, чији је пуномоћник Јасмина Којић Павловић адвокат из ..., ради поништаја решења и исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3885/2018 од 30.11.2018. године, у седници већа одржаној дана 08.10.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3885/2018 од 30.11.2018. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 2003/15 од 24.04.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилца тражила да се поништи решење туженог о споразумном престанку радног односа број .. од 04.05.2015. године. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилца тражила да се обавезе тужени на исплату накнаде штете у висини 18 месечних зарада са законском затезном каматом почев од дана пресуђења па све до исплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужилца да надокнади туженом трошкове парничног поступка у износу од 135.750,00 динара од дана пријема писменог отправка пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3885/2018 од 30.11.2018. године, ставом првим изреке, преиначена је пресуда Првог основног суда у Београду П1 2003/15 од 24.04.2018. године у првом ставу изреке, тако што је усвојен тужбени захтев и поништено решење туженог о споразумном престанку радног односа број .. од 04.05.2015. године. Ставом другим изреке, укинута је пресуда Првог основног суда у Београду П1 2003/15 од 24.04.2018. године у другом и трећем ставу изреке и у том делу предмет враћен првостпену суду на поновно суђење.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о изјављеној ревизији, на основу члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија туженог није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Ревизијом се посебно не указује на друге битне повреде одредаба парничног поступка које су законом (члан 407. став 1. тачке 2. и 3. ЗПП) предвиђене као разлози за овај ванредни правни лек. Наводима ревизије о нејасности изреке и образложења другостепене пресуде у суштини се указује на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП због које се ревизија не може изјавити.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиља је била у радном односу код послодавца Завода за лабораторијску дијагностику „Хексолаб“ из Београда од 01.05.2011. године. Тужиочев послодавац из наведеног уговора о раду је 05.05.2015. године променио назив у онај са којим је означен током поступка. Решењем од 30.04.2015. године (заведеног код туженог под бројем .. од 04.05.2015. године) тужиљи је споразумно престао радни однос, са образложењем да је 30.04.2015. године поднела писмени захтев за споразумни престанак радног односа. Сви запослени код туженог били су тада обавештени да је Завод продат, да морају да потпишу молбу за споразумни раскид уговора о раду и да ће после тога закључити уговор о раду са новим послодавцем на одређено време у трајању од месец дана, а затим бити примљени у стални радни однос. Молбе за споразумни раскид уговора о раду, решења о престанку радног односа и нови уговори о раду били су унапред припремљени. Тужиља је потписала молбу за споразумни престанак радног односа, а 01.05.2015. године закључила је уговор о раду на одређено време са предузетницом ББ - Завод за лабораторијску дијагностику „Хексолаб 1“ из Београда. Радни однос тужиље по том уговору престао је 31.05.2015. године, истеком времена на који је закључен.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, другостепени суд је правилном применом материјалног права преиначио првостепену пресуду и поништио решење туженог о споразумном престанку радног односа тужиље.

Оспорено решење о престанку радног односа донето је на основу члана 175. тачка 3. Закона о раду којим је прописано да радни однос престаје споразумом између послодавца и запосленог. И одредбом члана 177. став 1. истог закона прописано је да радни однос може престати на основу писаног споразума послодавца и запосленог.

Споразум о престанку радног односа у писаној форми (који ни једна странка није предала суду), на основу којег је донето оспорено решење бр. .. од 04.05.2015. године, мора бити резултат подударне воље послодавца и запосленог, изражене слободно, јасно, недвосмислено и без мана воља. Мане у вољи споразум чине рушљивим, у смислу члана 111. Закона о облигационим односима, а следствено томе рушљивост таквог споразума има за последицу поништај решења о престанку радног односа по том основу.

Према члану 61. став 1. Закона о облигационим односима, битна заблуда постоји ако се односи на лична својства предмета, на лице са којим се закључује уговор ако се закључује с`обзиром на то лице, као и на околности које се по обичајима у промету или по намери странака сматрају одлучним, а страна која је у заблуди не би иначе закључила уговор такве садржине. Сходно члану 62. наведеног закона, код

уговора без накнаде битном заблудом сматра се и заблуда о побуди која је била одлучна за преузимање обавезе.

Применом овог правила у конкретном случају изведен је правилан закључак да је оспорено решење о престанку радног односа донето на основу споразума запосленог и послодавца који је тужила потписала у заблуди. Реч је о битној заблуди из члана 61. став 1. Закона о облигационим односима - заблуди о чињеницама које се сматрају одлучним и у чијем присуству тужила иначе такав споразум не би потписала, при чему је тужени довео и одржавао тужилу у заблуди да изјаву о споразумном престанку радног односа потписује како би могла да настави са радом код другог послодавца. У таквим околностима тужила је потписала изјаву о споразумном престанку радног односа, не са намером да јој радни однос код туженог престане на тај начин, већ да би могла да настави са радом код другог послодавца онако како јој је то представио тужени приликом потписивања изјаве.

Нису основани наводи ревизије о недостатку пасивне легитимације туженог. Ови наводи већ су били истицани у одговору на тужбу, због погрешног означања туженог, што је отклоњено током поступка и тужени означен називом са којим је уписан у регистар - промењеним називом тужилиног послодавца, Завода за лабораторијску дијагностику „Хексолаб“ из Београда. Супротно наводима ревизије, оценом изведених доказа а нарочито исказа других запослених којима је на исти начин престао радни однос код туженог, утврђено је да су сви запослени доведени и одржавани у заблуду да споразум о престанку радног односа морају потписати због промене власника -оснивача туженог, и да је то услов да са новим послодавцем закључе уговор о раду на неодређено време. Тужила по истеку времена за који је закључила уговор о раду на одређено време са предузетницом ББ, није закључила уговор о раду на одређено време са новим послодавцем како је то представљао тужени, а разлог због којег то није учињено (незадовољавајући резултати рада) се по први пут истиче тек у ревизији.

С`тога је, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено као у изреци.

Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић